

lehetővé tette, hiszen egy új eszköztárat biztosított a szektor gazdálkodóinak a számára, így megteremtve az eredményes gazdálkodás mérésének lehetőségét.

Az előadás során bemutatom, hogy miként értelmezhető a belső kontroll, illetve az államháztartáson belüli helyét is ismertetem. Emellett áttekintésre kerül a nemzetközi szervezetek által javasolt kontrollig-modell is, amelyet a belső kontrolltevékenységek ellátása során alkalmaznak, továbbá arról is szó esik olyan kutatások eredményeiről melyek azt vizsgálták, hogy hazánkban mennyire érvényesülnek ezek az irányelvek. Az eddigi kutatások eredményeit, tapasztalatait felhasználva a témát érintő potenciális kutatási lehetőségekről is szót ejtek.

Csiki Máté (Szegedi Tudományegyetem)

A nemkonvencionális monetáris politika transzmissziós mechanizmusának áttekintése

A 2008–2009-es globális pénzügyi válság és utóhatásai nyomán kialakult pénzügyi turbulenciák és gazdasági visszaesés mentén a hagyományos monetáris politikai eszköztár csak korlátozott mértékben volt képes segíteni a monetáris politikai célok elérését, amelyre válaszul számos jegybank a nemkonvencionális eszközök különböző formáját vetette be. A válság előtti túlzott eladósodás, majd a válságot követő mérlegalkalmazkodás, valamint a nominális effektív alsó korlátját elérő irányadó kamatlábak miatt számos országban sérült a monetáris transzmisszió. A nemkonvencionális monetáris eszközök transzmissziója – ahogyan a jegybanki döntések hatnak végső soron a kibocsátásra és az inflációra – eltér a hagyományos eszközök transzmissziós elméleti keretétől. Tanulmányomban az elmúlt években a fejlett országok jegybankjai – FED, ECB, BoE – által széles körben alkalmazott hagyományostól eltérő eszközeit, a nemkonvencionális monetáris politika transzmissziós mechanizmusát, illetve a pénzpiaci és reálgazdasági változókra ható tényezőit mutatom be elméleti modelleket és empirikus tanulságokat felhasználva. Emellett kitérek a nem megszokott monetáris lazítás hosszú távú hatásaira és kihívásaira. Az eddigi empirikus kutatások fő megállapításai szerint a jegybankok nemkonvencionális intézkedései szignifikánsan csökkentették a hosszú távú hozamokat, stabilizálták a pénzpiacok működését, emellett a vezető jegybankok eszközvásárlási programjai – időben eltérő módon – jelentős reálgazdasági hatással bírtak.

Rácz Tamás Attila (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A pénzügyi közvetítés és a gazdasági növekedés kapcsolata

Az intézményi közgazdaságtan előtérbe kerülésével többek között a pénzügyek tudománya, és a pénzügyi intézmények gazdasági szerepe is robbanásszerű fejlődésnek indult az elmúlt évtizedekben. Számtalan olyan tanulmány jelent meg, melyek a pénzügyi rendszerek sajátosságai, és a gazdasági növekedés között fennálló kapcsolatot vizsgálták. A többnyire neoklasszikus alapokra támaszkodó

elméleteknek, és az ezeket alátámasztó empirikus kutatásoknak köszönhetően pedig egyre inkább általánossá vált az a nézet, miszerint a két tényező között pozitív irányú, szoros kapcsolat áll fent.

Számtalan kutatás igazolta, hogy a fejlettebb pénzügyi közvetítéssel rendelkező országok hosszabb távon magasabb gazdasági növekedésre voltak képesek. Sőt, arra is bizonyítékot találtak, hogy ez a hatás nem csak a hosszabb időintervallumokon, de rövidtávon, egy-egy válság esetében is fenn állt. Egy jobban működő pénzügyi közvetítőrendszer hatékonyabban tudta egy válság gazdaságra gyakorolt negatív hatásait is ellensúlyozni. Bár olyan tanulmányok is napvilágot láttak, melyek elméleti és gyakorlati oldalról egyaránt megtámadták ezeket az álláspontokat, kritikáik jóformán feledésbe merültek.

Jelen kutatásom célja, hogy újból felelevenítse az ehhez kapcsolódó vitákat, ugyanis az utóbbi időben, különösen a 2008-2009-es válságot követően, egyre többen hívták fel a figyelmet arra, hogy a piaci intézmények hajlamosak kiszakadni a reálgazdasági működésből, és öncélúvá válni, ezzel hátráltatva a gazdaság működését. A téma különösen fontos Magyarország szempontjából is, hiszen pénzügyi rendszerének, ahogyan a legtöbb posztoszocialista ország esetében, szinte a nulláról kellett felzárkóznia, mely a mai napig sem sikerült teljesen.

Szenek Fanni - Zubor Melissza (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Regionális gazdaságfejlesztés támogatása a terméktér segítségével

Regionális gazdaságfejlesztési döntések meghozatalakor gyakran csak a potenciális húzóágazatokat támogatják a térségek, nem veszik figyelembe a gazdasági szerkezet diverzifikációjából adódó előnyöket. Tanulmányunk célja, hogy a terméktér gyakorlati alkalmazásával bemutassuk két térség (Győr és Nyíregyháza) meglévő iparágai közötti technológiai kapcsolatokat, és az ezek nyújtotta diverzifikációs lehetőségeket.

Rádóczi Zsolt (Szegedi Tudományegyetem)

A magyar kis és középvállalkozások és a számviteli közzétételi kötelezettség

Minden vállalkozásnak kötelezően vezetnie kell valamilyen nyilvántartást az évközi tevékenységéről, majd erről minden üzleti év végén beszámolnia. Ennek módja a beszámoló készítés, és annak közzététele. A közzététel legfontosabb célja, hogy a vállalkozások érdekhordozói a megfelelő minőségű és mennyiségű információhoz juthassanak. A megfelelő mennyiségű és minőségű információk közzététele számos kutatót foglalkoztatott a számvitel kialakulása óta.

Számos számviteli elmélet foglalkozik a beszámolási kötelezettséggel, és a vállalkozók információ közlésével (information asymmetry, agency theory, signally theory, political process theory, proprietary theory). Az elméletek más és más megközelítésben vizsgálják a számviteli információk közzétételére vonatkozó